

§ 11.

Kongen kan efter overenskomst med Finland, Island, Norge og Sverige fastsætte, at en eller flere af bestemmelserne under A—C skal finde anvendelse. Udtrykket aftaleland i denne paragraf omfatter den eller de stater, med hvilke sådan overenskomst er sluttet.

A.

Ved anvendelsen af § 1, stk. 1, nr. 2, og § 3 ligestilles fødsel i aftaleland med fødsel her i riget.

Ved anvendelsen af §§ 3 og 4 ligestilles bopæl i aftaleland indtil det fyldte 12. år med bopæl her i riget.

B.

Statsborger i aftaleland, som

1. har erhvervet statsborgerret på anden måde end ved naturalisation,
2. er fyldt 21, men ikke 60 år,
3. har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år og
4. ikke i løbet af denne tid er idømt frihedsstraf,

erhverver dansk indfødsret ved overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

C.

Den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i aftaleland, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget fast bopæl her i riget overfor overøvrigheden (i København magistraten) afgiver skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

§ 12.

Barn under 18 år, som ville have haft dansk indfødsret, hvis bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 2, havde været gældende før lovens ikrafttræden, og som fremdeles er uden statsborgerret i noget land, erhverver dansk indfødsret.

En kvinde, som efter den tidligere gældende lovgivning har mistet indfødsret ved at indgå ægteskab med fremmed mand eller ved at erhverve fremmed statsborgerret enten gennem ægteskab eller gennem mandens erhvervelse af fremmed statsborgerret, men som vedblivende ville have bevaret sin danske indfødsret, såfremt denne lov havde været gældende tidligere, generhverver indfødsret ved overfor overøvrigheden (i København magistraten) eller anden af indenrigsministeren bestemt myndighed at fremsætte skriftlig begæring herom. Sådan begæring kan dog ikke gyldigt fremsættes efter den 31. december 1955.

For kvinde, der fylder 22 år inden den 1. januar 1954, og som ved opnåelsen af den nævnte alder er eller har været gift, indtræder tab af indfødsret i henhold til § 8, stk. 1, først på denne dag.

Bestemmelserne i §§ 3 og 4 og i nærværende paragrafs stk. 2 finder ikke anvendelse på personer, der omfattes af lov nr. 379 af 12. juli 1946, således som denne er ændret ved lov nr. 528 af 22. december 1947, jfr. lov nr. 518 af 22. december 1948, og som ikke ved særlig lov har opnået adgang til at erhverve eller bevare indfødsret uanset bestemmelserne i loven af 12. juli 1946.

Iøvrigt kommer bestemmelserne i denne lov til anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder erhvervelse eller fortabelse af indfødsret, ligger efter lovens ikrafttræden.